

Djordje Balasevic

Naposletku

Naposletku, ti si dobro
znala ko sam ja
otkud sad te suze, moja mila
rekla si da se za to
cak brsljan ne hvata
zalud izguzvana svila

To je tako
ne pravi od tuge nauku
mani svetlo na sledecem bregu
okopnice moj otisak
na tvom jastuku
kao jezuska u snegu

Razbicu gitaru
crn je mrak ispunjava
odavno se svoje pesme bojim
pomera u meni neke gene Dunava
pa ja tecem i kad stojim

Ali opet da l' bi ikad
bila moja ti
da sam vojnik u armiji ljudi
rekla si da bas
ne umem novce brojati
i da je nista sve sto nudim

Ref.
Naposletku, ti si navek
znala da sam svirac
brosic sto se tesko pribada

da me može oduvati najblazi Nemirac
da cu u po reci stati
da se necu osvrutati nikada

Redas po vitrini fini porculanski svet
al' ja sam figurica bez ziga
pazi to je bajka sto ti pada
na pamet
fali ti bas ovaj cigan

Tek u jesen otkriju se
boje krosanja
sve su slicne u leto zeleno
naposletku ti si dobro
znala ko sam ja
cemu suze lepa zeno

Draga moja, ti si navek
znala da sam pajac
moj je sesir satra pomicna
usne, tice-rugalice
a u oku tajac
da sam kaput sa dva lica
da sam Gospo'n propalica
obicna

Ref.